

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Tyskland) den 27. juli 2012 — Wolfgang Glatzel mod Freistaat Bayern

(Sag C-356/12)

(2013/C 9/41)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Wolfgang Glatzel

Sagsøgt: Freistaat Bayern

Præjudicielt spørgsmål

Er punkt 6.4. i bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort⁽¹⁾ i den affattelse, der følger af Kommissionens direktiv 2009/113/EF af 25. august 2009⁽²⁾ foreneligt med artikel 20, artikel 21, stk. 1, og artikel 26 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i det omfang, denne bestemmelse — uden mulighed for undtagelse — af ansøgere om et kørekort i kategorierne C1 og C1E kræver en synsstyrke på mindst 0,1 på det dårligste øje, selv om disse personer ser med begge øjne og har et normalt synsfelt på begge øjne?

⁽¹⁾ EUT L 403, s. 18.

⁽²⁾ EUT L 223, s. 31.

Appel iværksat den 3. september 2012 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 14. juni 2012 i sag T-396/09, Vereniging Milieudefensie og Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht mod Kommissionen

(Sag C-401/12 P)

(2013/C 9/42)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Moore og K. Michoel, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Vereniging Milieudefensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, Europa-Kommissionen, Kongeriget Nederlandene og Europa-Parlamentet

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 14. juni 2012 i sag T-396/09 ophæves.

— Kommissionen frifindes i det hele i relation til den af sagsøgerne i første instans nedlagte påstand..

— Sagsøgerne i første instans tilpligtes solidarisk at betale Rådets omkostninger i denne sag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Efter Rådets opfattelse er Rettens dom i den ovennævnte sag behæftet med en retlig fejl. Retten fortolkede og anvendte ikke retspraksis efter »Nakajima«-dommen⁽¹⁾ og »Fediol«-dommen⁽²⁾ korrekt. Det var derfor med urette, at Retten fastslog, at lovligheden af forordning (EF) nr. 1367/2006⁽³⁾ i henhold Århus-konventionen⁽⁴⁾ om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet kunne prøves.

Ydermere er Rådet af den opfattelse, at det valg, som lovgiver traf i forordning nr. 1367/2006, under alle omstændigheder er i fuldstændig overensstemmelse med Århus-konventionen. I denne henseende er Rettens fortolkning af artikel 9, stk. 3, i Århus-konventionen ikke korrekt, for så vidt som Retten så bort fra den beføjelse, som de kontraherende parter blev tillagt.

Rådet har derfor nedlagt påstand om, at Rettens dom i den ovennævnte sag ophæves, og at der træffes endelig afgørelse i sagen, hvorved Kommissionen frifindes i det hele for sagsøgeres påstand.

⁽¹⁾ EU-Domstolens dom af 7.5.1991, sag C-69/89, Nakajima mod Rådet, Sml. I, s.2169.

⁽²⁾ EU-Domstolens dom af 22.6.1989, sag 70/87, Fediol mod Kommissionen, Sml., s. 1825.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264, s. 13).

⁽⁴⁾ Århus-konventionen af 25. juni 1998 om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klager på miljøområdet, godkendt ved Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17. februar 2005 (EUT L 124, s. 1).